

Сѣна коза е значена за свой крак. Или: Сѣна коза за крачето си. Или: Сѣна коза за свой крак. Или: Сѣна коза от крак-ѹт си виси. — Сѣна коза за својата нога виси (Шцш).

Сѣна коза е обѣсена за свой-а крак; но кога дойде видов ден, тогава щем видѣ.

Сѣна кокошка на сѣдалището си е пѣтел.

Сѣна крава својто теле лиже.

Сѣна крушка има си и опашка.

Сѣна крушка за опашката си виси.

Сѣна кѣща има и скривалището си. — Прѣбносно значи “тайнитѣ си”.

Сѣна лѣжа има си и шахатина.

Сѣна минѣла година сѣ по добра.

Сѣна молба на амин са свѣрша.

Сѣна мома знае да пѣе у дома си, ама да видим на хорото.

Сѣна мотика за себѣ си копай.

Сѣна му дума струва една тояга.

Сѣна мѣрка има и сладос’.

Сѣна мѣжа до врѣме.

Сѣна овца за крачето си (от крак-о си) виси.

Сѣна пара на хубаво мерише.

Сѣна патка не е хапка.

Сѣна порта си има гоздей-ат.

Сѣна прѣчка за по добрѣ. — Сѣна прѣчка за по добра случка.

Сѣна работа от майстор-а са бои.

Сѣна работа с’ пари са свѣрша.

Сѣна сила до врѣме е, а царската до година.

Сѣна сила за врѣмето, а неволя редом иде.

Сѣна сила до врѣмето, а Божята до вѣна.

Сѣна служба својта плата ище.

Сѣна фтичка има над себѣ си и сокол.

Сѣна фтичка не е сокол.

Сѣна фтичка от клюв-а си гине.

Сѣна фтичка сѣс глас-а си пѣе.

Сѣна фтичка у свой завѣт ходи.

Сѣна хапка не е сладка.

Сѣна ходи с’ касмет-я си.